REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Supetru

Posl. broj: P-2576/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Supetru, po sucu Jadranku Basiću, u pravnoj stvari tužitelja SLOBODAN BOGOVIĆ, OIB: 95304528979, Tolija 90, Pučišća, zastupan po pun. Sandi Mršić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Općina Pučišća, Trg Sv. Jeronima 1, Pučišća, OIB: 84358331919, koju zastupa Općinski načelnik Marino Kaštelan, a ovog punomoćnici Mira Boban i Gordan Lolić, odvjetnici Zajedničkog odvjetničkog ureda u Splitu, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnika tužitelja Sandi Mršić, odvjetnice u Splitu i zamjenika punomoćnika tuženika Antona Luka Pivca, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude održanom 03. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj SLOBODAN BOGOVIĆ, OIB: 95304528979, Tolija 9, Pučišća isključivi vlasnik fizički i geometrijski točno određenog realnog dijela nekretnine oznake čest. zem. 3701/32, Z.U. 1725 k.o. Pučišća koja je u Geodetskom vještvu sudskog vještaka Petra Garmaza i Skici postojećeg stanja u mjerilu 1:500 “U Solinu, travanj 2024. Split”, br. V35/2024, koje vještvo i skica čine sastavni dio ove presude, označen plavom zatvorenom linijom i točkama od A do E, površine 52 m2, pa je tužitelj ovlašten na temelju ove presude izvršiti parcelaciju predmetne nekretnine na način da izdvoji fizički i geometrijski točno određeni naprijed navedeni realni dio iste nekretnine, tako da formira kao samostalnu česticu zemljište s novim katastarskim brojem čestice, te provede parcelaciju u katastru zemljišta i zemljišnoj knjizi za k.o. Pučišća.

Dužna je tužena trpjeti parcelaciju nekretnina označenih sa čest. zem. 3701/32 k.o. Pučišća na način da se iz navedene nekretnine izdvoji fizički i geometrijski točno određeni realni dio nekretnine označene i precizirane u točki I. ove presude, te navedeni dio formira kao samostalna čestica zemlje sa novim brojem i provede parcelacija te nekretnine u katastru zemljišta i zemljišnim knjigama za k.o. Pučišća.

Dužna je tužena trpjeti da se temeljem ove presude i prijavnog lista o parcelaciji čest. zem. 3701/32 k.o. Pučišća kojim će se formirati nova kat. čest. i fizički i geometrijski točno određeni realni dio tih nekretnina pobliže opisan i preciziran u točki I izreke ove presude na toj novoformiranoj čestici zemljišta u zemljišnim knjigama izvrši uknjižba

prava vlasništva na ime tužitelja Slobodana Bogovića, OIB 95304528979 za cijelo uz istodobno brisanje tog prava sa imena tuženika.„

II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 2.615,59 EUR, sve u roku od 15 dana, dok se tuženik odbija sa svojim zahtjevom za više zatraženi iznos preko dosuđenog iznosa.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je vlasnik nekretnine oznake čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća. Tužitelj navodi da je predmetnu nekretninu stekao temeljem pravnog posla - Ugovora o Kupoprodaji sklopljenog dana 22.12.1983. od upisanog posjednika i vlasnika Kusanović Juraj iz Pučišća i to baš idealni dio nekretnine tadašnje oznake 3701/1 k.o. Pučišća, da je prodavatelj Kusanović predao tužitelju u posjed dio č. zem. 3701/1, te da je tuženik ušao u posjed predmetne nekretnine.

2. Tužitelj navodi da su na teren izašli zajedno prodavatelj Kusanović i tužitelj, izvršili mjerenje terena na licu mjesta te iskolčili predmetnu nekretninu, da tužitelj od tada do danas koristi istu predmetnu nekretninu u istom opsegu, uvjeren da se radi o nekretnini oznake 3701/6, tako da od 1983. godine do danas koristi predmetnu nekretninu, te da je njoj izgradio stambenu zgradu.

3. Tužitelj navodi da je na temelju predmetnog ugovora o kupoprodaji zatražio i postigao uknjižbu prava vlasništva na svoje ime u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Supetru, da mu je izdana i građevinska dozvola, da tužitelj prilikom gradnje stambene zgrade na označenoj nekretnini nije odstupio od granica svoje čestice oznake čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća, odnosno od njenih granica označenih kolcima davne 1983., da je ishodovao Uvjerenje za uporabu građevine Upravnog odjela za prostorno uređenje Splitsko-dalmatinske županije, Ispostava Supetar od 18.03.2009, da je tim uvjerenjem utvrđeno da je stambena zgrada izgrađena na čestici zemlje 3701/6 k.o. Pučišća u skladu sa građevinskom dozvolom izdanom od strane Županije, Splitsko-dalmatinske, a koja da je pravomoćna 15.06.2000.

4. Tužitelj navodi da je općina Pučišća pokrenula sudski postupak u kojem traži predaju u posjed dijela nekretnine, koju da bi navodno uzurpirao, to baš dio čest. zem. 3701/32 upisana u Z.U. 1725 Pučišća, na kojemu da se nalaze pomoćni objekti u vlasništvu tužitelja, te koji da su obuhvaćeni građevinskim i drugim dozvolama izdanim za predmetnu nekretninu.

5. Tužitelj navodi da predmetnu nekretninu koristi još od 1983. i to od kada je kupio i od kada su postavljene granice predmetne nekretnine.

6. Tuženik u svom odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, da je neuredna, da se podredno predlaže odrediti vrijednost predmeta spora u iznosu od 100.001,00 kn, da tužitelj nije dostavio dokaze na koje se poziva, pa ni izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu u pogledu koje zahtjeva uređenje prava vlasništva.

Tuženik navodi da je točno da je tužitelj vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća, da je točno da je tužitelj na navedenoj nekretnini sagradio stambeni objekt, stambenu zgradu, međutim da tužitelj ne polaže nikakva prava u pogledu nekretnine označene kao čest. zem. 3701/32, k.o. Pučišća, a koja nekretnina da predstavlja stvarno i pravno put.

7. Tuženik navodi da je nekretnina označena kao čest. zem. 3701/32, je upisana u zemljišnoknjižnom ulošku br. 1725, za k.o. Pučišća, i to put površine 190 m2, a kao vlasnik iste nekretnine je upisano Društveno vlasništvo uz zabilježbu da na temelju Rješenja S.O. Brač br. UP/I-02/1-202/1-1988, od 8.10.1988. pravo korištenja nekretnine uknjižuje se neposrednom pogodbom radi izgradnje saobraćajnica – ulica u stambenom naselja „Talija“ u Pučišćima, u korist Općina Brač.

8. Tuženik navodi da je sada jasno zašto tužitelj nije dostavio Izvadak iz zemljišne knjige za utuženu nekretninu. Tuženik navodi da tužitelj svojom tužbom, svojim tužbenim zahtjevom pokušava steći vlasništvo nekretnine koja predstavlja javno dobro u općoj uporabi.

9. Tuženik navodi da upravo iz razloga što je tužitelj uzurpirao navedenu nekretninu, upravo iz razloga što se je tužitelj protupravno i bez ikakvog pravnog uporišta sa svoje nekretnine označene kao čest. zem. 3701/6, k.o. Pučišća „proširio“ na susjednu nekretninu, na javni put označen kao čest. zem. 3701/32, put 190 m2, zk.ul. 1725, k.o. Pučišća, tuženik je bio prisiljen ustati tužbom radi zaštite vlasništva i zabrane uznemiravanja. Parnični postupak po tužbi tuženika protiv tužitelja, a radi predaje u posjed i zabrane uznemiravanja da se vodi pred Naslovljenim sudom pod posl. brojem P – 5507/2015.

10. Tuženik dalje navodi da je da je u navedenom parničnom postupku, u predmetu Naslova P – 5507/15, tužba podnesena prije skoro 7 godina (dana 03.10.2013.g.), te kako je u istom postupku izvedeno niz dokaza uključivo i vještačenje po vještaku geodetske struke, iz kojih dokaza jasno i nedvojbeno proizlazi jedna, osnovna i nepobitna činjenica da je tužitelj Slobodan Bogović je uzurpirao dio susjedne nekretnine označene kao čest. zem. 3701/32, k.o. Pučišća, koja nekretnina predstavlja javni put, te je taj dio javnog puta protuzakonito fizički pripojio svojoj nekretnini.

11. Tuženik navodi da je ovakvim protupravnim postupkom, ovakvim uzurpiranjem javnog puta, tužitelj pričinio znatnu štetu vlasnicima susjednih nekretnina, kojima je praktički onemogućio pristup, da su o tome svjedočili brojni svjedoci u navedenom parničnom postupku, i to susjedi, odnosno vlasnici susjednih nekretnina.

12. Tuženik navodi da posjed tužitelja nema potrebnu kakvoću, da je nesavjesni posjednik, te da predmet spora nije sposoban biti objektom prava vlasništva budući se radi o javnom putu.

13. Tužitelj na ročištu 21. prosinca 2022. navodi da predlaže da se sud u ovoj pravnoj stvari označi vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kn, da se izvrši uvid u

spis broj P-5507/15 u kojem da se nalazi sva dokumentacija, sve isprave na koje se tužitelj poziva u svojoj tužbi.

14. Tuženik na istom ročištu navodi da ostaje kod svih prigovora, te da se protivi i preinačenom tužbenom zahtjevu.

15. Tužitelj je na ročištu 16. listopada 2024. izjavio da nema primjedbi na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka u ovom predmetu, te je prema istome uredio tužbeni zahtjev.

16. Tuženik nije izjavio da ima primjedbi na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka.

17. Ovaj sud je dana 01. travnja 2026. donio presudu pod poslovnim brojem P-844/2020 od 01. travnja 2026. kojom je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u ovoj parnici i osudio tuženika za plaćanje parbenih troškova tužitelju.

18. Županijski sud u Splitu je rješenjem pod poslovnim brojem Gž-1436/2026 od 01. srpnja 2026. ukinuo gore spomenutu presudu ovog suda i predmet vratio na ponovno suđenje i odlučivanje. U toj odluci u bitnome piše da odluku o ukidanju javnog dobra u općoj uporabi nerazvrstane ceste ili njezinog dijela donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, te da nakon što na nekretnini koja predstavlja javnog dobro bude ukinut status javnog dobra tada ista da može postati stvari podobna za stjecanje prava vlasništva, pa zbog toga očigledno da ovdje ne može bez toga.

19. U dokazne svrhe sud je iznova pregledao i pročitao: fotografije (list 11-12 spisa), opomena pred tužbu s povratnicom, odgovor tužitelja (listovi 13-16 spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Petra Garmaza od 23.04.2024., pregledan je spis ovog suda poslovni broj P-5507/15 sada (P-226/21), povijest promjena na predmetnoj katastarskoj čestici od 31.10.2024. pribavljeno od ispostave za katastar Supetar, iskaz svjedoka Aleksandra Boban, Jelene Kačić i Ljube Drpića (list 58-60). Dokazi dostavljeni nakon zaključenja prethodnog postupka neće se uzeti u obzir sukladno čl. 299. stavak 1. ZPP-a.

20. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Petra Garmaza od 23.04.2024. proizlazi da je tužitelj pokazao zemljište omeđeno sa zapadne, sjeverne i istočne strane zidovima, dok da južna granica nije vidljiva, jer da prema viđenom pokazano zemljište predstavlja dio jedinstvenog posjeda, da se na zemljištu nalaze nastambe za domaće životinje (golubarnik), kao i vrt. Da se radi o dijelu k.č. 3701/32 koja da se nalazi u posjedu tužitelja, da je na skici mjesta spora označen plavom zatvorenom linijom i točkama od A do E, te da ima površinu od 52 m2.

21. Vještak navodi da upisana kultura u katastru za dotičnu česticu je put, uz prolaz preko k.č. 3701/36 je moguće sići na južno položenu ulicu, dok prema viđenom na teretnu zapadniji dio ove čestice ne ostavlja dojam intenzivnog korištenja, niti da može govoriti o intenzitetu prolaženja pješaka, da dio ove čestice koji je u posjedu tužitelja nije trenutno ni moguće koristiti za prolaz zbog ogradnih zidova. Dalje navodi da je na

dio predmetne čestice kojeg koristi tužitelj po viđenom moguće jedino pristupiti kroz posjed tužitelja, jer dotični dio s ostalim predstavlja jedinstven posjed tužitelja.

22. Iz iskaza svjedokinje Aleksandre Boban proizlazi da je u dobrim odnosima sa kćeri od tužitelja, da je zadnji put na predmetnoj nekretnini bila kad je imala 10 godina, da joj je poznato da je tužitelj prije same kuće napravio određeni zid, međutim da se ne zna na kojoj bi čestici to bilo, da ne može locirati predmetni zid na predmetnoj čestici na skici vještaka, da nije postojao nikakav put prije nego što je tužitelj napravio taj sporni zid, da su postojali zidovi oko predmetne nekretnine kada je tu dolazila kao dijete, da je postojao put sa južne strane kuće, da su bile smještene kokoši poviše kuće gdje je bio zidić, da je kuća skupa s golubarnikom napravljena 1984., da se moglo slobodno kretati oko čitave nekretnine kad je bila tamo.

23. Iz iskaza svjedokinje Jelene Kačić proizlazi da su njeni roditelji radili kuću 1985. ili 1986. godine u isto vrijeme kada su tužitelji gradili predmetnu kuću, da su joj poznati zidovi koji su predmet spora, da nije postojao nikakav put na tom mjestu, da joj nije poznato da bi ta čestica bila upisana na Općinu, niti da bi postojao bilo kakav javni put na mjestu gdje je tužitelj izradio predmetne zidove na sjevernoj strani svoje kuće.

24. Iz iskaza svjedoka Ljube Drpića proizlazi da je tužitelj oženio njegovu sestru, da im je on pronašao teren na koji su napravili kuću, da mu je poznato da se počela raditi 1985. ili 1986. i da je nakon toga napravio predmetni zid, da nije postojao nikakav put sa sjeverne strane kuće niti da bi postojao bilo kakav put od istočne strane prema zidu tužitelja, da kada je tužitelj gradio da je to bila zadnja kuća sa zapadne strane, da bi se kasnije izgradile i druge kuće, da mu je poznato da su se susjedi sa zapadne strane obraćali tužitelju, ali da to nije bilo zbog predmetnih zidova, da čestica oznake 3701/2 nije nikad predstavljala bilo kakav prolaz ikome do nekretnina, da ista nije bila put, da se ti zidovi između kojih su bili kokoši nalaze sa sjeverne strane kuće, da on ne zna da bi tu trebala biti šetnica, da to treba pitati Općinu.

25. Iz iskaza zz tuženika Marina Kaštelana proizlazi da je stupio na dužnost načelnika Općine Pučišća 2009. te da je nakon par mjeseci od stupanja na dužnost dobio dopis susjeda da bi tužitelj u ovom predmetu uzurpirao put koji da je sada predmet spora, da nema saznanja kad bi točno tužitelj izgradio golubarnik te zidove na predmetu spora, ali da je to bilo nakon izgradnje kuće budući je tek kasnije dobio građevinsku dozvolu i to 2000., da postoji još kuća sa tužiteljeve zapadne strane, da je prema urbanističkom planu bilo uobičajeno da sa južne strane kuća postoji kolni prolaz dok sa sjeverne strane prvog reda kuća postoji ovakav vid puta, da sa istočne strane predmeta spora za prolaz do svoje čestice koristi susjed Juraj Eterović, da je predmetna čestica svugdje prohodna za prolaz pa tako i put koji vodi do sjeverne strane tužiteljeve kuće, da je točno da je negdje ovakav put zarastao i u neurednom stanju, ali da je to isključivo iz razloga što se vlasnik kuće na kojoj je nastanjen put nije angažirao da općina istoga i uredi, da ovakav put postoji zbog kuća sa sjeverne strane puta koji nemaju izravan pristup sa kolne ceste kao što ima prvi red kuća, da općina nije izgradila „saobraćajnicu“, da je predmetna čestica formirana prema urbanističkom planu krajem 1980. tih zajedno sa česticom na kojoj tužitelj ima kuću, da općina nije u posjedu točno

predmeta spora, dok je u posjedu puta svugdje osim predmeta spora, te da nije izvršeno izvlaštenje predmeta spora.

26. Iz dokumentacije i iskaza koja se nalazi u spisu poslovni broj P-5507/15 sada (P-226/21) ovog suda proizlazi slijedeće; U tom predmetu stranke su u obrnutim parničnim pozicijama pa se u tim pozicijama i razmatra dokazni materijal iz tog spisa.

27. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 3701/32 k.o. Pučišća utvrđeno je da je ista u zemljišnim knjigama upisana kao put, ukupne površine 190 m2, te da je kao vlasnik iste upisano društveno vlasništvo s pravom korištenja na ime Općine Brač radi izgradnje saobraćajnica – ulica u stambenom naselju Talija u Pučišćima.

28. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća utvrđeno je da je ista u zemljišnim knjigama upisana kao pašnjak, površine 436 m2 i kao isključivo vlasništvo tuženika Slobodana Bogovića.

29. Uvidom u priložene dopise utvrđeno je da je Općina Pučišća upozoravala tuženika u toj parnici Slobodana Bogovića na odstupanje od granica njegovoga vlasništva te ugrožavanje prava Općine te da se tuženik očitovao da nije uzurpirao vlasništvo Općine, da je svoje međe označio još 1984. godine čemu da se nitko nije protivio.

30. Uvidom u uvjerenje za uporabu građevine utvrđeno je da je tuženik u toj parnici Slobodan Bogović ishodio uvjerenje za uporabu stambene zgrade izgrađene na čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća dana 18. ožujka 2009. godine te da je utvrđeno da je navedena stambena zgrada izgrađena u skladu s građevinskom dozvolom od 18. svibnja 2000. godine.

31. Pregledom kupoprodajnog ugovora od 22. prosinca 1983. godine utvrđeno je da je tuženik u toj parnici Slobodan Bogović kupio dio čest. zem. 3701/1 k.o. Pučišća u površini od 436 m2, pregledom dopisa od 13. veljače 1984. godine utvrđeno je da je tuženik zatražio suglasnost za cijepanje čest. zem. 3701/1 radi formiranja građevinske parcele koju suglasnost je i dobio, a uvidom u rješenje ovog suda posl. broj I-105/87 od 15. lipnja 1987. godine utvrđeno je da je tuženiku Slobodanu Bogoviću dozvoljena uknjižba prava vlasništva na čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća koja je očito nastala cijepanjem osnovne čestice zemlje 3701/1 k.o. Pučišća.

32. Uvidom u posjedovni list utvrđeno je da je tuženik u toj parnici upisan i kao posjednik čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća, površine 436 m2.

33. Pregledom rješenja o izvedenom stanju od dana 29. travnja 2013. godine utvrđeno je da je po zahtjevu tuženika u toj parnici Slobodana Bogovića ozakonjena pomoćna zgrada – garaža, ukupne bruto razvijene građevinske površine od 29,68 m2 koja je izgrađena na čest. zem. 3701/6 k.o. Pučišća. U navedenom rješenju se navodi da predmetna zgrada nije izgrađena na međi, da nema istak koji prelazi na drugu česticu, da nema otvor na zidu koji je izgrađen na međi sa susjednom česticom i da nema istak koji prelazi na drugu česticu.

34. Svjedok Jurica Eterović u iskazu je naveo da je vlasnik čest. zem. 3701/31 koja je položena sjeverno od tuženikove nekretnine, da je po njegovim saznanjima tuženik u

toj parnici ogradio i veću površinu no što mu pripada, a da između njegove i tuženikove nekretnine postoji zemljište pa da bi sa geometrima valjalo utvrditi je li to vlasništvo Općine i put ili možda i njegovo zemljište. Naveo je da je svoje zemljište ogradio osim u ovom donjem dijelu, da je to ostavio dok ne dođe geometar i ne označi sve točke, da u donjem dijelu njegova zemljišta postoji jedan trokut koji da u posjedu drži tuženik, a on da smatra da je to dio njegove nekretnine. Vezano za čest. zem. 3701/32 je naveo da ta nekretnina predstavlja put, ali da se njime u ovome trenutku ne može proći, da bi tu trebalo ići dalje prema zapadu i spojiti se na glavnu cestu, da se pokušao s tuženikom dogovoriti, ali bez uspjeha, da problem već dugo traje što da ga je zamorilo.

35. Svjedok Marko Špacal u iskazu je navelo da ima kuću na čest. zem. 3701/33 k.o. Pučišća, da je zapadno od njega nekretnina Jurice Eterovića, a jugozapadno od njega kuća tuženika, dok da je južno od njegove kuće nekretnina kojoj je ranije vlasnik bio Jović, a sad da je općinski načelnik, da je on svoj teren kupio, doveo geometra, označio međe, izgradio kuću te da tu stanuje zadnjih desetak godina, da sporno zemljište predstavlja zapušteni, zarasli i neprohodni put na kojem je u jednom dijelu kokošinjac tuženika. Nadalje je naveo da susjed Jurica Eterović ne može pristupiti svom zemljištu sa sjeverne strane i s glavne ceste, već isključivo ovim donjim putem, ali da ni tim donjim putem ne može proći u dijelu u kojem je tuženik to pregradio.

36. Svjedok Slobodan Jović u iskazu je naveo da mu nije točno poznato kakvi problemi ovdje postoje budući da u Pučišća dolazi samo ljeti te da tu provodi po petnaestak dana, da mu je u vrijeme kad je gradio svoj ogradni zid naglašeno da bi se radilo o općinskom dobru pa da je ostavio prolaz širok 2 m, problema s tuženikom u toj parnici da nije imao niti ga uopće poznaje, da je vidio tuženikov ogradni zid, ali da tamo nije zalazio niti zagledao.

37. Svjedok Damir Eterović u iskazu je naveo da mu je predmetno zemljište poznato budući da je u međi s tuženikom u toj parnici, njegovo zemljište da je položeno zapadno od tuženikovoga, da zna za problem među strankama i da taj problem imaju svi, a osobito susjed Juraj Eterović koji da uopće ne može svome zemljištu pristupiti s donje strane. Naveo je nadalje da on od svoje parcele u smjeru zapada prema istoku ne može proći jer da dođe do tuženikovoga zida, da je ista situacija i u suprotnom smjeru, u vrijeme kad je tuženik tek izgradio svoje zidove da su svi mislili da je to stvarno stanje, a kasnije kad je susjed Juraj Eterović angažirao geodeta da je utvrđeno da mu nedostaje površine i da mu je granica niže pa da ni on nije želio izgraditi zid dok se sve ne sredi. Vezano za sporni put je naveo da je neprohodan zbog tuženikovoga zida odnosno da se njime može prolaziti i od zapada prema istoku i od istoka prema zapadu osim u ovome dijelu koji je tuženik ogradio.

38. Svjedokinja Renata Eterović u iskazu je navela da ima zemljište zapadno od tuženikovoga u toj parnici i da tu stanuje, da je tuženik svoje ogradne zidove počeo graditi 1993. godine, da ona tada nije znala gdje su međe i da je smatrala da je tuženik to ispravno napravio, a kasnije kad je sama angažirala geodeta da je otkrila da je tuženik uzurpirao dio općinskog puta koji da treba otvoriti jer postoji i mora biti prohodan.

39. Zakonski zastupnik tužiteljice u tom predmetu općinski načelnik Marino Kaštelan u svom je iskazu naveo da je na dužnost načelnika Općine stupio u lipnju 2009. godine

te da i danas obnaša tu dužnost, da je kratko nakon stupanja na dužnost tužiteljica dobila dopis tuženikovih susjeda u kojem je bilo navedeno da je tuženik uzurpirao javni put čime da im je onemogućena izgradnja, on da je provjerio stanje u katastru i u nekoliko navrata razgovarao s tuženikom što da nije dalo nikakve rezultate pa da je i službeno tuženiku upućen dopis kojim ga se poziva da se vrati u granice svoje nekretnine, međutim da se tuženik očitovao da on nije počinio nikakvu uzurpaciju pa da je stoga pokrenut postupak pred sudom. Vezano za spornu nekretninu naveo je da je sporan dio puta na kojem su tuženikovi vrtovi i pomoćni objekt, da put zapadno i istočno od tuženikove čestice nije uređen, ali da je slobodan i prohodan te da ima širinu od 2 m, da je trenutno zarastao, ali da je formirana zasebna čestica sukladno urbanističkom planu što su svi ostali poštivali tako da je put slobodan osim u spornom dijelu. Nadalje je naveo da je tuženikova kuća izgrađena pred tridesetak godina, ali da je tuženik i naknadno uređivao okućnicu gradeći pomoćne objekte i ogradne zidove za koje da ne zna kad su izgrađeni, ali svakako nakon gradnje kuće.

40. Tuženik u tom predmetu Slobodan Bogović u svom je iskazu naveo da je svoje zemljište kupio u prosincu 1983. godine te odmah potom i prije gradnje kuće da je 1984. godine izgradio sve ogradne zidove nakon što mu je geometar postavio kolce, da je tom prigodom na terenu bio prisutan i pok. otac Jurice Eterovića koji da nije imao primjedbi te da je između njegova i Eterovićeva zemljišta ostavljen put širok 2,2 m, a da primjedbi nisu imali ni ostali susjedi koje je na očitovanje pozvao predsjednik Općine Slaven Puljak. Vezano za dopis Općine naveo je da ga je načelnik pozvao da ukloni zidove na što da je on odvratio da treba točno utvrditi stanje na terenu pa da mu je načelnik zaprijetio da će ga uništiti što da upravo i čini vođenjem ovoga postupka, da su se svi udružili protiv njega. Na koncu je naveo da je on kupljeno zemljište parcelirao, da je formirao nekretninu u površini od 436 m2, da su mu geometri rekli da posjeduje nekih 20 m2 više, a za to da je saznao tek kada ga je tužio Jurica Eterović, da se na spornome dijelu nalazi njegov kokošinjac i kućica za alat koji da su legalizirani.

41. Nakon provedenog postupka, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

42. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja prava vlasništva i to točno određenog realnog dijela nekretnine oznake čest. zem. 3701/32, Z.U. 1725 k.o. Pučišća, površine 52 m, sve prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Petra Garmaza u ovom predmetu.

52. Dakle, tužitelj je trebao dokazati da je u samostalnom zakonitom, istinitom i poštenom posjedu nekretnine 20 godina i da se ne radi o stvari koja je u općoj upotrebi sviju, odnosno da se ne radi o javnom putu.

53. U ovom predmetni nije sporno slijedeće:

- da je čest. zem. 3701/32 k.o. Pučišća u zemljišnim knjigama upisana kao put, ukupne površine 190 m2, te da je kao vlasnik iste upisano društveno vlasništvo s pravom korištenja na ime Općine Brač radi izgradnje saobraćajnica – ulica u stambenom naselju Talija u Pučišćima.

54. U ovom predmetu sporno je to predstavlja li sporni dio predmetne nekretnine javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu općine Pučišća tj. sastavni dio nerazvrstane

ceste u smislu odredaba članka 98.-110. Zakona o cestama („Narodne novine“ broj 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 114/22, 04/23, 133/23, dalje: ZC) ili predmetni dio nekretnine više nije u funkciji javnog dobra u općoj uporabi, te sad predstavlja uređeno građevinsko zemljište-dvorište tužitelja.

55. Prema odredbi članka 101. stavak 1. ZC-a nerazvrstana cesta je javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi. Nerazvrstana cesta se ne može otuđiti iz vlasništva jedinice lokalne samouprave niti se na njoj mogu stjecati stvarna prava, osim prava služnosti i prava građenja radi građenja građevina sukladno odluci izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, pod uvjetom da ne ometaju odvijanje prometa i održavanje nerazvrstane ceste (stavak 2.) Kada je trajno prestala potreba korištenja nerazvrstane ceste ili njezinog dijela može joj se ukinuti status javnog dobra u općoj uporabi, a nekretnina kojoj prestaje taj status ostaje u vlasništvu jedinice lokalne samouprave (članak 103. stavak 1. ZC-a).

56. Prema stavku 2. članka 103. ZC-a odluku o ukidanju statusa javnog dobra u općoj uporabi nerazvrstane ceste ili njezinog dijela donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

57. Prema odredbi članka 35. stavak 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06,146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, dalje: ZV), na javna dobra u općoj uporabi na odgovarajući se način primjenjuju pravila koja vrijede za opća dobra, a odredbom članka 3. stavak 2. istog Zakona propisano je da opća dobra nisu sposobna biti objektom prava vlasništva. Na istom je stajalištu i pravna praksa ne samo Vrhovnog suda RH već i Ustavnog suda RH (npr. Rev-783/02 od 30. listopada 2003., Rev-17/97 od 9. listopada 1997., Rev-3916/94 od 31. siječnja 1996., br. U-III-2336/05 od 9. listopada 2007.).

58. Tek nakon što na nekretnini koja predstavlja javno dobro bude ukinut status javnog dobra tada ista može postati stvar podobna za stjecanje prava vlasništva.

59. Način na koji nekretnina gubi svojstvo javnog dobra propisan je odredbom članka 103. ZC-a.

60. Budući da u ovom predmetu predmetna nekretnina nije izgubila svojstvo javnog dobra na način propisan zakonom, odlučeno je kao u izreci presude.

61. Odluka o troškovima postupka donesena pod točkom II. izreke presude temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a, a troškovi tuženika sastoje se od troška sudske pristojbe na žalbu i visini od 53,09 EUR, te od troškova zastupanja po OT za sastav odgovora na tužbu te pristup na ročišta 21.12.2022., 15.04.2024., 16.10.2024., 3.12.2024., 28.09.2025., 2.12.2025. i 10.02.2026., 21.10.2026., svaka radnja po 200,00 EUR, uvećano za 25%, te trošak žalbe u visini 250,00 EUR, uvećano za 25% ili 62,50 EUR.

U Supetru, 03. studenoga 2026.

SUDAC:

Jadranko Basić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:
- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088f-9246d**

Kontrolni broj: **0abc3-c4dcb-3d5e3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

